

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι

Δρ. 8

Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ

Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ προκαταβολικῶς. Ὅρσειλον συννεπῶς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δέκα τριῶν ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἐκφέρει τὰς κρίσεις αὐτῆς μὴ ἐπηρροαζομένη ἀπὸ προσωπικὰς ἢ κομματικὰς συμπάθειας, ἀλλ' ἀποβλέπουσα μόνον εἰς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον καὶ τὰ ἐν γένει ὠφέλιμα ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος.

Ἡ BIENNAIA ἡμετεπίσημος «Ἐφημερίς τῶν Ἑλλήνων» ἐσχολίασε τὴν εἰς Βερολίνον ἐπίσκεψιν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας ὡς ἐξῆς: «Ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος διέτριψεν ἡμέρας τινὰς ἐν Βερολίνῳ καὶ μέλλει, ὡς λέγεται, νὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν ἐκεῖ ἐκ τοῦ Σβέριν. Ἐτυχὲς παρὰ τῷ αὐτοκράτορι Γουλιέλμῳ ἐκτάκτως ἐγκαρδίῳ ὑποδοχῆς, καθὼς καὶ ἐν τοῖς ἰθύνουσι κύκλοις ἐχαιρετίσθη φιλοφρονέστατα, καὶ ὁ τύπος δὲ ὁ Γερμανικὸς ἐπωφελέσθη τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἀφιερώσῃ συμπαιθέστατα ἄρθρα εἰς τὸν ὑψηλὸν ξένον. Ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος νῦν τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὸν θρόνον ἀναβάσεώς του ἐπισκέφθη τὸ Βερολίνον. Ἡδὴ πρὸ ἐννέα ἐτῶν, βραχὺ μετὰ τὴν λήψιν τοῦ φερμανικοῦ τῆς Πύλης καὶ τὴν ἀναγνώρισίν του, διέτριψεν ἡμέρας τινὰς ἐν τῇ προτενοῦσῃ τοῦ Γερμανικοῦ κράτους. Παρῆλθεν ὅμως πολὺς χρόνος μέχρις οὗ ἐκπληρωθῇ ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἡγεμόνος περὶ ἰδρύσεως διπλωματικοῦ πρακτορείου ἐν Βερολίνῳ, ἡ παραχώρησις δὲ αὐτῇ ὑπῆρξε τὸ πρῶτον τεκμήριον τῆς ἐπελθούσης μεταξὺ Βερολίνου καὶ Σόφιας προσεγγίσεως. Αἱ προσωπικαὶ σχέσεις κατέστησαν εἴτα θερμότεραι, ὅτε ὁ θάνατος τῆς χήρας δουκίσσης Ἀλεξανδρίνης τοῦ Κοβούργου παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν τῆς συναντήσεως τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ ἡγεμόνος κατὰ τὴν κηδεῖαν· τότε δὲ ὁ αὐτοκράτωρ προσεκάλεσε τὸν ἡγεμόνα εἰς Βερολίνον, ἔνθα καὶ νῦν παρεσκεύασεν αὐτῷ τοσοῦτον τιμητικὴν ὑποδοχὴν. Τὴν πρόσκλησιν αὐτὴν καὶ τὴν γενόμενὴν τῷ ἡγεμόνι ὑποδοχὴν δυνάμεθα εὐλόγως νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι ἡ στάσις, ἣν ἡ Βουλγαρία προσέλαβε κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς, ἐκτιμᾶται πληρέστατα ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος, ὡς παρατηρεῖ ἡ «Βορειογερμανικὴ Γερμικὴ Ἐφημερίς», ἀπεδείχθη πράγματι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Μακεδονικῆς κρίσεως ὑπὸ δυσχερεῖς καὶ περιπλόκους περιστάσεις φορεὺς πολιτικῆς ἀποσκοπούσης εἰς τὴν ἡρεμον παγίωσιν τῶν Μακεδονικῶν πραγμάτων καὶ ἐγένετο οὕτως ἄξιος τῆς εὐγνωμοσύνης πάντων τῶν φίλων τῆς εἰρήνης. Αἱ παραστάσεις καὶ αἱ καλὸς βουλὲ συμβουλαὶ τῶν Δυνάμεων, ἔτυχον ἐν Σόφια τῆς προσηκούσης προσοχῆς καὶ ἐκτιμήσεως, ἡ δὲ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἐπραξεν ὅτι ἠδύνατο ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν συγκρότησιν καὶ τὴν διάβασιν στιφῶν. Οὕτω δὲ πράξασα ἀνταπεκρίθη πρὸς τὸ ἴδιον τῆς Βουλγαρίας συμφέρον καὶ ἐνῆργησε καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Βουλγαρικοῦ τῆς Μακεδονίας πληθυσμοῦ, ἐπομένως δ' ἀνάγκη ν' ἀποδοθῇ κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὴν στάσιν καὶ διαγωγὴν τῆς Ἡγεμονίας τὸ γεγο-

νός ὅτι τὰ πράγματα ἐν τῇ ταλαιπώρῳ ἐπαρχίᾳ δὲν εὐρίσκονται εἰς ἔτι χειροτέραν θέσιν τῆς παρούσης. Διὰ τιμίας καὶ εἰλικρινοῦς του στάσεως, διὰ τῆς ἀμέμπτου διαγωγῆς καὶ διὰ τῆς συνέσεώς του ὁ ἡγεμὼν ἐξησφάλισεν ἐαυτῷ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Δυνάμεων, αἵτινες ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ τῆς Ρωσίας ἐπεχείρησαν τὸ πείραμα τοῦ νὰ βελτιώσῃσι τὰ πράγματα τῆς Μακεδονίας διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν εἰρηνικῶν μεταρρυθμίσεων».

Αἱ σκέψεις αὗται τῆς Βιενναίας ἐφημερίδος προερχόμεναι ἐκ φιλοφροσύνης πρὸς τὸν Φερδινάνδον πολὺ ἀφίσταται τῆς ἀληθείας. Ἡ ἐν Μακεδονίᾳ σημερινὴ ἀνώμαλος κατάστασις ὁρεῖται ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀνοχὴν ἣν ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἐπεδείξατο πρὸς τὰ ληστανταρτικὰ στίφη. Ἐὰν αὕτη ἐνεφορεῖτο ὄντως φιλερηνικῶν διαθέσεων τὸ ἔργον τῶν μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ ἤθελεν ἤδη φθάσει εἰς εὐάρεστον σημεῖον ἢ δὲ τάξις θὰ εἶχεν ἀποκατασταθῇ. Ὁ συντάκτης ὅμως τῆς Βιενναίας ἐφημερίδος ἔγραψεν οὐχὶ ὅπως εἶπη τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅπως εὐαρεστήσῃ τὸν ἡγεμόνα.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων ἐδημοσίευσεν πρὸ τινος συνεντεύξεως ἐπὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος, τῶν πρεσβευτῶν τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος κ.κ. Γρηγορίου Γαίκα καὶ Δηλιγιάννη, ἐν τῷ τελευταίῳ δ' αὐτοῦ φύλλῳ δημοσιεύει τοιαύτην μετὰ τοῦ κ. Λομπομιρ Ζολότοβιτς, πρεσβευτοῦ τῆς Βουλγαρίας ἐν Παρισίοις. Τὴν συνέντευξιν αὐτὴν τοῦ βουλγάρου διπλωματικοῦ Πράκτορος (ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων τὸν ἀποκαλεῖ πρεσβευτὴν) ἐν τῇ πεποιθῆσει ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν πρέπει νὰ γνωρίζῃ σαφῶς πῶς κρίνουν τὰ πράγματα οἱ διεκδικηταὶ τῆς Μακεδονίας, ἀναδημοσιεύομεν ἐν περιλήψει.

— Ὁ «Χρόνος», εἶπεν ἐν τῇ ἀρχῇ ὁ κ. Ζολότοβιτς, συχνότατα συνηγόρησε μετ' ἐπιχειρημάτων καὶ ἀποδείξεων ἀκαταμαχῆτων ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας, ὥστε, νομίζω, ὅτι δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ἐπιμένω εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λυπηρῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς διατελεῖ ἡ ἐπαρχία αὕτη. Ἐχω ἐν τούτοις καθήκον νὰ βεβαιώσω ὅτι ἐξ ὅλων τῶν θυμάτων τοῦ ἐνεστώτος συστήματος, οἱ Βούλγαροι Μακεδόνες εἰσιν οἱ μᾶλλον ἄξιαι εὐσπλαγχνίας. «Βούλγαρος ἀπάνθρωπος ἐστίν» ἔλεγον ἄλλοτε οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ἕλληνες. Τὸ ἄγριον τοῦτο δόγμα ζῇ ἀκόμη. Οἱ Βούλγαροι εἰσι παρῆσαντοι, κατὰ τῶν ὁποίων τὰ πάντα ἐπιτρέπονται. Δὲν ἀπολαύουσιν οὔτε τοῦ δικαίωματος νὰ ἐνασκήσωσιν ἐλευθέρως τὴν θρησκείαν αὐτῶν, οὔτε τῆς ἀναγκαίας ἐλευθερίας πρὸς ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν, οὔτε τῆς πρὸ τοῦ νόμου ἰσότητος. Τὸ φερμανικὸν τοῦ 1870, ὅπερ ἱδρύσε τὴν βουλγαρικὴν ἐκκλησίαν, ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν ὑπῆρξε γράμμα νεκρόν, διαμένει ἀκόμη, ὑπὸ πολλὰς ἐσώψεις ἀνεφάρμοστον. Οἱ Βούλγαροι μητροπολίται ἐπιτυγχάνουσι τὰ αὐτὰ βεράτια τὰ ὅποια ἐπιτυγχάνουσι καὶ οἱ Ἕλληνες τοιοῦτοι ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν εἰς τοὺς πρώτους παρεμβάλλονται μυρία δυσχερεῖαι. Ἐχουσιν οὗτοι τὸ δικαίωμα νὰ ἰδρῶσι θρησκευτικὰ κτίρια καὶ ἐκπαιδευτικὰ τοιαῦτα, ἀλλ' αἱ ἐρίδες, ἃς ὑφίστανται εἰσὶν ἀδιάλειπτοι καὶ ἀτελεύτητοι. Οἱ Βούλγαροι κατὰ θεωρίαν, ὡς ὑπῆκοι τοῦ Σουλ-

τάνου, ἀπολαύουσι τῶν ἰδίων εὐχερειῶν πρὸς τὰς λοιπὰς χριστιανικὰς φυλάς· ἀλλὰ πράγματι στεροῦνται νομίμων ἀντιπροσώπων ἐν τοῖς πλείστοις τῶν βιλαετιῶν. Ἡ πολυχρόνιος ἑλλειψὶς ἀσφαλείας ἣτις βασιλεύει ἐν Μακεδονίᾳ, τὸ αὐθαίρετον ἐν τῇ κατανομῇ καὶ τῇ εἰσπράξει τῶν φόρων, αἱ συντελούμεναι ὑπὸ τῶν ἐκμισθωτῶν τῆς δεκάτης καταχρήσεως, οἱ ἀγροφύλακες καὶ οἱ στρατιῶται, αἱ ἀνομίαι καὶ αἱ βιαιοπραγίαι, ἐξ ὧν ἐκοπώθησαν ἤδη οἱ κάτοικοι, φέρουσι πρὸς τὴν ἡγεμονίαν συνεχὲς ῥεῦμα μεταναστῶν. Τὸν ἄτακτον διωγμὸν ἐπηκολούθησεν ἡ μεθοδικὴ ἐξόντωσις, καὶ ἀναφανδὸν ἐργάζονται πρὸς καταστροφὴν τῶν Βουλγάρων ὡς φυλῆς. Λοιπόν, ἔχω τὴν λυπηρὰν ὑποχρέωσιν νὰ βεβαιώσω ὅτι οὐχὶ μόνον οἱ Τούρκοι εἰσιν οἱ ἐνοχοὶ τῆς καταχρήσεως ταύτης, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἕλληνες, παρὰ τὰς ἀρνήσεις των, συνηνώθησαν μετ' αὐτῶν καθ' ἡμῶν. Καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς χθὲς χρονολογεῖται ἡ παρὰ φύσιν αὕτη ἔνωσις. Κατὰ τὸ 1876, λόχος Ἑλλήνων ἐθελοντῶν ἐπολέμησε παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Σέρβων· ἡ δὲ σημαία τοῦ λόχου τούτου, κατακληφθεῖσα ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης ὑπὸ τινος Βουλγαρικῆς διμοιρίας ἣτις ἐμάχετο παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Σέρβων, ὑπάρχει κατατεθειμένη ἐν τῷ ἐθνικῷ μουσεῖῳ τῆς Σόφιας. Ἐπειτα, ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν ἐνταῦθα τὴν ἐγκύκλιον τοῦ κ. Ράλλη, ἐντελλομένην τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ Ἕλληνας προξένους νὰ ἀποβροχθῇσιν τὴν ἐνέργειαν τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν». Τὴν ἐν Κων)πόλει ἐπίσκεψιν τοῦ πρίγκηπος Χριστοφόρου καὶ τὴν εἰς Ἀθήνας κἀθοδον, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἐπανάστασις ἐμαίνετο ἐν Μακεδονίᾳ, πρεσβείας τοῦ Σουλτάνου κομιζούσης πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν τῆς Ἑλλάδος δῶρα; Εἶνε τάχα ἄγνωστον ὅτι κατὰ τὸ 1903 Ἕλληνες σπουδασταὶ ἐζήτησαν νὰ συμπολεμήσωσιν ἐναντίον τῶν Βουλγάρων μετὰ τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων; Παρεγνωρίσθησαν δυστυχῶς αἱ συμπάθειαι μεθ' ὧν οἱ Βούλγαροι ἀπαύστως περιέβαλλον τοὺς Ἕλληνας, συμπάθειαι ἐκδηλωθεῖσαι κατὰ τρόπον εὐγενέστατον δι' ἔργων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἑλληνο-τουρκικοῦ πολέμου καὶ τὴν Κρητικὴν ὑπόθεσιν. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὸ παρελθόν, ἐρωτήσατε ἀπλῶς ἐκείνους, οἵτινες χωρὶς νὰ ἀπαλλοτριώσωσιν τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεώς των πρὸς τὰς Τουρκικὰς ἀρχάς, διενήργησαν ἀπὸ δύο ἐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐρεῖνας ἀξίας τοῦ ὀνόματος τούτου. Θὰ εἴπωσι κατ' ἀρχάς ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπίσκοποι ἀκαταπαύστως συνεργάζονται μετὰ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ ἐπειτα ὅτι οἱ ἐπίσκοποι οὗτοι ἀποζημιούνται ἀπὸ τὴν ἐπίσημον συνδρομὴν τὴν ὅποیان παρέχουσιν εἰς αὐτοὺς αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ ὅπως ἐπιβάλλουσιν εἰς τὰ ἄπορα Ἑλληνικὰ χωρία τὴν πνευματικὴν δεσποτείαν τοῦ Πατριάρχου καὶ οὕτω παρεσκεύαζον τὴν πολιτικὴν κυριαρχίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Καὶ οὕτως ὁ βουλγαρὸς διπλωμάτης ἐξακολουθεῖ νὰ παρατάσῃ σειρὰν ὀλοκλήρων ψευδολογιῶν καὶ ἐφημερίων, ψευδεῖς στατιστικὰς ὁρολογίας καὶ κατ'ὸν καὶ ἄλλας στρεβλὰς πληροφωρίας νομίζων ὅτι διὰ τούτων θὰ ἐξαπατήσῃ καὶ πάλιν τὴν κοινὴν γνώμην.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

Επιστέλλουσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι καὶ ἡ τελευταία ἀπόπειρα τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, πρὸ ξαναγράφου εἰς ἀποδημίαν τὸν ὁκτὼ Συνδικὸν ἀπέτυχε, διότι ἡ Αὐτοκρατορική Κυβέρνησις εἰς τὴν ἀνγγέλην ἡ ἐκλογή τῶν νέων συνοδικῶν καὶ ἡ ἀποστολὴ πιττακίων πρὸς τοὺς ὁκτὼ, ἵνα οὗτοι τὸ ταχύτερον ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν, ἀπάντησεν εἰς τὸ σχετικὸν τοῦ Πατριάρχου τεκρίριον διὰ τοῦ ἐξῆς ὑπουργικοῦ τεσκέρῃς. «Ὅπως αἱ ἐπὶ τῇ ἀναφεύσει διχογνωμία πρὸς ὁκτὼ Μητροπολίτας, μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, γονόμενοι ἐν τῇ Πατριαρχείῳ πράξεις εἰσὶν ἀσύμφοροι πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Ὑψηλῶν Φερμανίων καὶ τῶν τεθειμένων Νόμων, οὕτω καὶ τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑπὸ χθεσινῇ ἡμερομηνίᾳ ὑμετέρου Τακτικίου, ὡς τῆς αὐτῆς φύσεως, δὲν εἶνε δυνατόν ἀπὸ τὴν τάξιν καὶ τὸν Νόμον νὰ ἀγνωρισθῇ.» Οὕτως ἡ Πατριαρχική Σύνοδος ἐξακολουθεῖ, παρὰ τὰ διαδοθέντα καὶ τηλεγραφηθέντα. Οὐδέμια δὲ ἐλήφθη ἐπὶ ἀπόφασις καὶ πρὸς τούτῳ ἀντικαταστήσας τοῦ ἀποβανόντος Μητροπολίτου Σκοπίων οὐδὲ πρέπει νὰ ληφθῇ, ἐὰν πρόκειται Σέρβος καὶ ἐν τῶν Ἰωακειμικῶν πολλοὶ εἶνε διατεθειμένοι ν' ἀποκηρύξουν τὸν Ἰωακείμ, ἐὰν οὗτος ἐτόλμα, ὡς δὴ μέχρι τοῦδε ἐπαρξεν, νὰ δημιουργήσῃ ζήτημα διερισμού Σέρβου Μητροπολίτου. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν Σκόπιε πατριωτικότητι Ἑλληνικῇ Κοινότητι μελετᾷ σοβαρώτατα νὰ μετέλθῃ μέτρα καὶ νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν βίαν ἐὰν ἀπετολμᾷτο, παρὰ τὸ ρητὸν γράμμα τῶν Ἑθνικῶν Κανονισμῶν, ὁ προδοτικὸς καὶ ἀντεθνικὸς διερισμὸς Σέρβου Μητροπολίτου. Καὶ αὐτὴ ὁμοῦ ἡ Αὐτοκρατορική Κυβέρνησις, ἥτις φαίνεται διατεθειμένη νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν καταπάτησιν τῶν κεκμένων νόμων, καθ' ὅτι πᾶς διοριζόμενος Μητροπολίτης ἢ Ἐπίσκοπος δὲν νὰ ἦ ἐκ γενετῆς ὑπὸ τοῦ Ὄθωμανοῦ καὶ οὐχὶ ξένος. Πάντες φρονοῦσιν ὅτι καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, συνερχόμενη, δὲν θὰ τῆρησιν τὴν ἡν μέχρι τοῦδε ἐτήρησε τακτικὴν καὶ δὲν θὰ ἐνισχύσῃ τοὺς ὑπὲρ διερισμού Σέρβου Μητροπολίτου ἐργαζόμενους.

Ἡ ἐν Ῥωσίᾳ ἐσωτερικὴ κατὰστασις ἀπέθῃ φρικώδεις κατὰ τὸ λήγον ὁκαήμερον. Μία πολιτικὴ δολοφονία ἐπληξεν ἕνα θεῖον τοῦ Τσάρου καὶ ἐνεργὸν τῆς Ῥωσικῆς Διοικήσεως μέλος, τὸν Μέγαν Δούκα Σέργιον. Ὁ δολοφονηθεὶς Μέγας Δούξ, φανατικὸς τῆς Ἀπολυταρχίας πράχμας, ἦτο εἰς καὶ ἐκ τῶν θερμωτέρων, ἐὰν μὴ ὁ θερμώτερος Πανσλαβιστής. Φίλος στενὸς καὶ συνεργάτης τοῦ στρατηγικοῦ Ἰγνάτιου ἐν τῇ Πανσλαβιστικῇ τῆς Ῥωσίας πολιτικῇ, ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἱδρυτῶν καὶ χορηγῶν τῆς Παλαιστινέως Ἐταιρίας, ἥτις ἐπιδιώκει τὸν ἐκσλαβισμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τὴν κατάληψιν τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερῶν ἡμῶν προσκυνημάτων. Ὁ θάνατος τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Σεργίου ἐπὶνέγκει δεινὸν τραῦμα εἰς τὴν Τσαρικήν ἀπολυταρχίαν καὶ εἰς τὰς Πανσλαβιστικὰς ἐταιρίας, ὧν ἦτο μέλος καὶ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν. Ἡ δολοφονία τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Σεργίου καὶ ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος διὰ κηρύξεως νέων ἐργατικῶν ἀπεργιῶν ἐδείξαν, ὅτι ἡ ἐν Ῥωσίᾳ ἐσωτερικὴ κατὰστασις ἐπιδεινούται, ὡς ἄλλως τε καὶ ἡ ἐκστὴν λαμβανόμενα τηλεγραφηφόρα βεβαιούσιν, καὶ ὅτι ὁ Ῥωσικὸς λαὸς ἀπεφασίσει ν' ἀντιτάξῃ βίαν κατὰ τῆς βίας. Κατὰ τὰς ἀσφαλεστέρως προβλέψεις δὲν ἀπέχει ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν καταπιπτόντων τῶν προσχημάτων, ὁ λαὸς σύσσωμος καὶ ἐκ τοῦ ἐμφαντοῦς θὰ συγκρουσθῇ πρὸς αὐτὴν τοῦ Τσάρου τὴν Κυβέρνησιν. Ἀπαντες οἱ ἐν Ῥωσίᾳ ζῶντες ἀνταποκριταὶ παριστῶσι τὴν κατὰστασιν ὡς λίαν κρίσιμον, πολλοὶ δ' ἐξ αὐτῶν προβλέπουν, ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ ἀπεργία θὰ ἐπεκταθῇ καὶ μέχρι τοῦ προσποτικῶν τοῦ Ὑπερσυνδικίου αὐτοπροδρόμου, ὅτε θ' ἀποβῇ ἀδύνατος ὁ ἐπιστασιμὸς τῶν ἐν Μαντζουρίᾳ Ῥωσικῶν στρα-

τευμάτων καὶ ὅτε ὁ ἀρχιστράτηγος Κουρπά-τριν θὰ μείνῃ ἄνευ ἐνισχύσεων, ὧν ἄνευ οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ. Ἐὰν αἱ προβλέψεις αὗται τῶν ξένων ἀνταποκριτῶν πραγματευομένων ἡ ἐν Ῥωσίᾳ κατὰστασις, ἀποβάνουσα ἀπελπιστικὴ, πολλὰς καὶ φοβεράς ἐπιφυλάσσει ἐκπληξείας.

Ἡν Αὐστροουγγαρίαν ἡ πολιτικὴ Οὐγγρική κρίσις προκαλεῖ κατάπληξιν, διότι ὁ Καίσαρ-βασιλεὺς Φραγκίσκος Ἰωσήφ, πρὸ τῆς τροπῆς, ἥν ἐλάβον τὰ πράγματα, ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ εἰς ἀκρόασιν τὸν κ. Φραγκίσκον Κοσσούβ ἀρχηγόν τοῦ κόμματος τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ κόμματος τοῦ πολεμούντος τὴν διαδικίαν συμφωνίαν τοῦ 1867 καὶ τοῦ ἀξιοῦντος τὸν χωρισμὸν τῆς Οὐγγαρίας ἀπὸ τῆς Αὐστρίας. Ἡ χορηγηθεῖσα εἰς τὸν Κοσσούβ ἀκρόασις εἶνε μέγα πολιτικὸν γεγονός, καθ' ὅσον μάλιστα μέχρι τοῦδε ὁ Καίσαρ-βασιλεὺς οὐ μόνον δὲν ἀνεγνώριζε τὴν ὑπαρξίν κόμματος Ἀνεξαρτησίας ἀλλ' ὑπεκρίνετο, ὅτι ἀγνοεῖ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ. Τοῦτου ἕνεκα οὐδέποτε προσέκλεισεν ἢ συντηθῇ μετὰ τοῦ Κοσσούβ. Ἦδη ὁμοῦ, μετὰ τὴν καταπληκτικὴν βουλευτικὴν νίκην τοῦ κόμματος τῆς Ἀνεξαρτησίας, ἀναγκάσθη νὰ προσκαλίσῃ εἰς ἀκρόασιν τὸν Κοσσούβ, ἄνευ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ὁποῦ οὐδέμια Κυβέρνησις δύναται νὰ συγκροτηθῇ ἐν Οὐγγαρίᾳ. Βεβαίως ὁ Κοσσούβ δὲν ἀξιοῖ τὸν ἀπὸ τοῦδε χωρισμὸν Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας, ἀλλ' οὐδέμια ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι βαθμυδὸν καὶ κατ' ὀλίγον θὰ ἐπὶ ἐλθῇ ὁ χωρισμὸς καὶ ὅτι θὰ ληρωθῶν ἐν τέλει ὑπ' αὐτοῦ. Ἡ πολιτικὴ τάσις τῆς Οὐγγαρίας, ἡ ὁποία ἐπὶ τοῦ παρόντος ζητεῖ τὴν οἰκονομικὴν αὐτῆς χειραφεσίαν, τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ στρατοῦ τῆς ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸν αὐστριακὸν καὶ τὴν λήψιν μέτρων, περισσεύοντων τὴν αὐστριακὴν ἐπικράτησιν. Ὅποιον θὰ εἴναι τὸ συμπέρασμα τῆς συναντήσεως τοῦ Καίσαρ-βασιλεὺς καὶ τοῦ Κοσσούβ, θὰ γνωσθῇ ἐκ τοῦ προγράμματος τοῦ κατ' ἀποφασισμένου ὑπουργικοῦ τοῦ κόμματος Ἀνδράσσου, ὅπερ στηρίζομεν ἐπὶ τῆς συνδρομῆς τοῦ Κοσσούβ θὰ περιλάβῃ πάντως ἐν τῇ προγράμματι αὐτοῦ μεταρρυθμίσεις ἱκανοποιούσας, ἐν τινὶ μέτρῳ τὰς ἀξιώσεις τοῦ κόμματος τῆς Ἀνεξαρτησίας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Ὁ ἐν Θεσσαλονικῇ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ν. Ἑλευθ. Τύπου» ἤκουσε τὰ ἐξῆς παρὰ τοῦ Αὐστριακοῦ πολιτικοῦ παρέρρου ὁν Μύλλερ: «Οὐδὲν ὑπάρχει νεώτερον ἐν ἐξαιρέσι μὴ τὰ σκόπιμα παράπαν τῶν Ἑλλήνων, τῶν Βουλγάρων, τῶν Σέρβων, καὶ τῶν Βλάχων. Οὐδὲν ἐπὶ πρὸς τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ συμβεῖν κατὰ τὸ ἔαρ. Ἐγὼ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν μεταρρυθμίσεων. Ἐχομεν ὁμοῦ ἀνάγκην χρόνου... καὶ χρήματα. Πρὸς τοῦτο ἀσχολούμεθα νῦν εἰς τὴν μελέτην σχεδίου οἰκονομικοῦ ἐλέγχου, ὅπερ καὶ ὁ Χιλιμ-Πασσὰς κρίνει λίαν εὐνοϊκῶς. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐγκρισιν, προσεχεστάτην, τὸ μεταρρυθμιστικὸν ἔργον θὰ ἀρχίσῃ νὰ προσδεύῃ τὸ ταχύτερον. Διὰ τοῦτο διακανονισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου φρονῶ ὅτι θὰ ὑπερνικήσωμεν ἐν τῶν κυριωτέρων ἐμποδίων. Ἡ Τουρκία, ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω τοῦτο, πράττει τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν μεταρρυθμίσεων. Πράττει τοῦτο βραδέως· ἀλλὰ πᾶσα διοίκησις ἔχει τὰς ἐλλείψεις τῆς. Τὸ πᾶσις μεταξὺ Ἑξαρτικῶν καὶ Πατριαρχικῶν ἀρχίζει νὰ προσεζῇ ἀδύνατον. Εὐτυχὸς ἐλήφθησαν μέτρα ἐναντίον τῶν χριστιανικῶν ἀδελφοκτονιών.

— Πανολεθρίαν ὑπέστη βουλγαρικὴ συμμορία κομιτατζήδων ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Προδρόμου παρὰ τὴν Νιζούσαν. Αὐτῇ, ἐκ κομιτατζήδων ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ἐρασιτεχνῶν τοιοῦτων χωρικῶν ἀποτελούμεν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ καπετὰν Δουκᾶ, ἠθέλησε τὴν 30ὴν λήξαντος νὰ ἐκβιάσῃ τὴν εἰσοδὸν τῆς Μονῆς καὶ καταστρέψῃ αὐτήν, δραπετῶσαι ἐν σώματι λαχαίρας τοὺς ἐν αὐτῇ μοναχοὺς. Ἀλλ' οἱ ἐν τῇ Μονῇ φύ-

λακες ἐνισχυθέντες ὑπὸ τινων παλληκαρίων ἐν ὅλῳ 8 τὸν ἀριθμὸν ἔδωσαν καλὴν μάχημα εἰς τοὺς πολμητίας κακοῦργους. Δύο μόνον παλληκάρια ἐξεληθὺντα τῆς Μονῆς διὰ πλῆγίας θύρας κατὰρῶσαν νὰ κυκλώσωσιν τοὺς Βουλγάρους ὁτινες θερμὴν θύσαν καὶ μὴ γνωρίζοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιπάλων οὐ μόνον εἰς τὴν Μονὴν δὲν κατὰρῶσαν νὰ εἰσελθῶσιν ἀλλ' ἀπόλωσαν δεκατρεῖς (ἀριθ. 13) ἐκ τῶν συμμοριτῶν φονεθέντας ὑπὸ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Μονῆς Ἑλλήνων καὶ ἀνεχώρησαν κατησχημένοι ἀποφέντες διπλάσιους πληγωμένους. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν βαρὺς φέροντες οἱ κακοῦργοι ἐστράφησαν πρὸς βορρᾶν καὶ παρὰ τὸ χωρίον Μεσημέρι, κείμενον παρὰ τὰ Βοδένια, ἐνεδρεσαντες τοὺς ἐκ τῆς πανηγύρεως τοῦ χωρίου Πόδες ἐπανερχομένους τὴν 2αν ἱσταμένους Ὀρθοδόξους Μεσημέριτας, συμποσυνόμενους εἰς 60 ἀνδρας, γυναικας καὶ παιδία ἐφόνευσαν ἐξ αὐτῶν 6, τοὺς ἐγκριτοτέρους, καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἰδέαν τὰ μὲν ἀφωσιμένους, ἥτοι τὸν πρωτοεὶρα Παπαπαῖωναν, τὸν ἀδελφόν του Ἀθανάσιον, τὸν πρόκριτον Γιαννάκη καὶ ἄλλους τρεῖς, ὧν τὰ ὀνόματα μᾶς διαφεύγουν. Πλὴν τοῦτον ἐπληρώσαν βαρὺς ἐτέρους δύο καὶ ἐφόνευσαν καὶ δεκά ἵππους ἐκ τῶν εἰς τοὺς πανηγυριστὰς ἀνηκόντων. Ἰδοὺ πόσον ἀγρίως ἐκδικοῦνται κατ' ἄθῳ οἱ Βουλγάροι, ἀρκεῖ οὗτοι νὰ εἴναι Ἑλληνες. Ὁ Παπαῖ-Ἰωάννης ἢ Παπαῖ Στοιάνης πρὸς διετίας ἔχεν ἐπισκερθεῖ τὰς Ἀθήνας ἐξ ἐνθους ζήλου ὅπως πατήσῃ ἐλευθέρων ἑλλ. ἔδαρος, ἥτο δ' ἐνθουσιώδης καὶ πιστὸς τηρητὴς τῶν πατριῶν. Διὰ τοῦ ὄνους τῶν ἐξ αὐτοῦ προσώπων ἐπέρχεται τελεία καταστροφή τῆς ἐν Μεσημερίῳ ἑλλ. κοινότητος, ἐνθα ὑφίσταται δυστυχὸς καὶ σχισματικὴ τσιαντή. Ἀλλ' ὅς ἐλπίσωμεν, ὅτι τὰ θύματα ταῦτα δὲν θὰ μείνωσιν ἀνεκδικητά. Ἡ κηδεία τῶν θυμάτων ἐγένετο μεγαλοπρεπὴς καὶ ἐν περὶ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βοδενῶν μεταβάντος ἐπὶ τοῦτοῦ ἐς Μεσημέριον ἐν συνοδείᾳ πολλῶν προκρίτων Βοδενιωτῶν, ἱερῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν.

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΙ

Συμφώνως πρὸς τὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἡ Γενικὴ Διοίκησις τοῦ στρατοῦ προέβη προχθὲς εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς ἐνῶπιον τῆς ὁποίας θὰ γίνωσιν αἱ δοκιμαὶ τοῦ ὅπλου Μάνλιγερ-Σενάουερ (ὑποδείγματος 1903). Τὴν ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦσιν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ κ. κ. Ἀλέξ. Σοφριανός, ἀντισταγματάρχης, κ. Πανσλαβιστοῦ καὶ Κονσταντίνου ταγματάρχου, Γεωργ. Μαυρογιάννης καὶ Ρυχάρδ. Καραμαλίκης λοχαγοί. Εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ὡρίσθη ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Ν. Βλαχάπουλος. Τὸ ζήτημα εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἐθνικόν, καὶ θεωρεῖται γενικῶς βέβαιον ὅτι οἱ ἀρμίδες θὰ προσπαθῶσιν ὅπως τὰ προτιμηθέντα ὅπλα εἴναι τοῦ τελειοτέρου τῶν μέχρι σήμερον ἀγνωρισμένων συστημάτων, διότι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε οἰκονομικῶς εἰς θέσιν νὰ πραγματοποιῇ ἀλλαγὰς τοῦ ὅπλου ἐντὸς μικρῶν χρονικῶν διαστημάτων. Κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ ἡ Γεν. Διοίκησις κατήχησε καὶ κανονισμὸν λεπτομερῆ τῶν γεννησμένων δοκιμῶν, εἰς ὅς θὰ παρίστανται καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ ἐργασταίου Σενάουερ ἀποσταλέντες ἀντιπρόσωποι, οἵτινες ἐκόμισαν ὅπλα τοῦ συστήματος Μάνλιγερ-Σενάουερ ὑποδείγματος 1903 (καὶ οὐχὶ 1904 ὡς ἐγράφη κατ' ἐπανάληψιν, διότι νεώτερον ὑποδείγμα Μάνλιγερ δὲν ὑπάρχει), ὧν τὴν ἀποκλειστικὴν κατασκευὴν ἀνελάβε τοῦτο μετὰ τοῦ ἀναλόγου ἀριθμοῦ φυσηγίων.

Ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμεῖου τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὁμοφώνως ἀπεφάνθησαν ὅτι πρῶτιστα ἐπιβάλλεται ἡ ἐπισκευὴ τῶν τριῶν θωρηκτῶν καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ἀντιτορπιλικῶν. Ἡ κατασκευὴ νέων θωρηκτῶν δύναται νὰ ἐπακολουθήσῃ ἐφόσον ὑπάρχουν χρήματα. Ἐγινώμεντες ὁμοῦ προσέτι ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ἡ

ἐπισκευὴ τῶν τριῶν θωρηκτῶν, δὲν πρέπει νὰ γίνῃ συγχρόνως, ἀλλ' ἐκάστου χωριστᾷ, διότι δὲν εἶνε ὀρθόν νὰ μείνῃ τὸ Κράτος ἄνευ δυναμείας, ὡς θὰ συνέβαινε ἐὰν καὶ τὰ τρία θωρηκτὰ ἀπεστέλλοντο ὁμοῦ πρὸς ἐπισκευήν. Ἀμα τῇ τελείᾳ ἀναρρῶσι τοῦ κ. Προθυποῦρου θὰ συγκροτηθῇ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ συζητήσῃ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὸ ζήτημα τῆς ναυπηγήσεως τῶν ἀντιτορπιλικῶν. Εἰς τὸ Συμβούλιον εὐρέως θὰ εἰσηγηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως τῆς γνωμοδοτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ στόλου ὁ κύριος σκοπὸς τῆς συγκροτήσεως Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἶνε ἡ ἐξέυρεσις τῶν χρημάτων τῶν διὰ τὴν ναυπήγησιν ἀντιτορπιλικῶν τινων ἀνατιομένων, ἐὰν τὰ διὰ ταῦτα ἀπαιτούμενα χρήματα θὰ ληρωθῶσιν ἐκ τοῦ ταμεῖου τοῦ στόλου ἢ θὰ ἀποφασισθῇ ἡ συναψὶς δανείου ὑπερστηθισμένου διὰ τῶν πόρων τῆς περιουσίας τοῦτο. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦτο οἱ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργῶν θὰ συστήσῃ νέαν μεγάλην ναυτικὴν ἐπιτροπὴν ἐξ ἐιδικῶν ἥτις μελετῶσα καὶ συγκρίνουσα τὰς πρὸ τινος ἐξ Εὐρώπης γενόμενας προσφορὰς διὰ τὴν ναυπήγησιν τῶν ἀντιτορπιλικῶν μὲν τὰς γενομένας ὑπ' ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν ναυπηγείων ἐχόντων ἐξαιρετικὴν σφύρην θὰ ὑποδείξῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ κατ' ἀλλήλων ναυπηγέον. Ἡ Κυβέρνησις πλεον, ἐροδισθεῖσα δι' ὅσον ἀπαιτοῦνται εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν θὰ ζητήσῃ τὴν ἀδελφὴν τῆς Βουλγᾶς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς θὰ προβῇ εἰς τὴν παραγγελίαν τῶν νέων πολεμικῶν.

ΕΚΔΟΓΙΚΑ

Δι' ὀλίγων θὰ ἀναφέρωμεν τοὺς εἰς Ἀθήνας καὶ τὰς ἐπαρχίας φίλους ἡμῶν ὑποψηφίους. Ἀς ἀρχίσωμεν δὲ ἀπὸ τὸν

Δημοσθένην Ὀμυρίδην Σκυλίτισιν τοῦ Πειραιῶς. Λοχαγὸς ὁ ἀνὴρ, στρατιωτικῆς καλῆς καὶ πολεμικῆς καὶ εἰς τὰ 86 καὶ εἰς τὰ 97 τραυματισθείς. Προσφιλεὶς εἰς ὅλους τοὺς ἐκλογεῖς Πειραιῶς. Ἡ σιζογὸς τοῦ εἶνε Ἡπειρώτης καὶ αὐτὸς πολὺ γνωστὸς εἰς ἡμᾶς. Ἡ ἐπιτυχία του εἶνε ἀναμφισβήτητος εἰς τὸν Πειραιᾶ. Δὲν ἀμφιβάλωμεν δὲ ὅτι καὶ οἱ ἐν Πειραιᾷ Ἡπειρώται ψηφοφόροι θὰ τὸν βοηθήσωσιν εἰς τὸν ἀγῶνα.

Κων. Γεροκοστόπουλος εἰς Πάτρας, ἀρχηγὸς τοῦ Δηλιγιαννικῶν συνδικατοῦ συνεχίζει τοὺς πολιτικὸς ἀγῶνας τοῦ ἀειμνήστου Ἀχιλλέως Γεροκοστοπούλου. Γνωστὸς εἰς ὅλους, ὥστε περιττὰ ἄλλα σημειώσεις.

Ἀπόστολος Ζάππας εἰς Τρίκαλα ἀρχηγὸς τοῦ ἐνὸς συνδικατοῦ, πολεμικῶς νὰ καταρτίσῃ παλαιὰς ἐκεῖ πολιτικὰς ἀγριότητας· ἐνδερεται νὰ μὴ ἡδυνῇ εἰς ὅλον τὰς προδοτικὰς νὰ ἀνταπεκρίθῃ. Ἀλλὰ ἡ ἐν Τρικκαλῶν πολυπληθὴς παρικήν δὲν νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἐν τῇ πολιτικῇ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ πάντα νὰ εἶνε κατωρθωτά, καὶ ὅτι πολλὰ φαινόμενα εὐκόλα καὶ κατωρθωτά, εἶνε πολὺ δύσκολα. Ἀλλως τε πατριωτικοὶ λόγοι δὲν πρὸ παντὸς νὰ πρυτανεύουσιν εἰς πάντα Ἡπειρώτην διερχόμενον πρὸ τῆς κἀπὴς συμπατριώτου του, διότι ὁμολογούμενος ὁ κ. Ζάππας καὶ ἐπρεβε καὶ ἐκούρασθη ὁσάκις περὶ πατριώτου ἐπρόκειτο.

Ἀγαμέμνων Σλήμαν. Τῆς Ἀγυῖας. Δὲν μᾶς συνδέει τίποτε μὲ τὸν νέον αὐτὸν. Συνδέομεθα μόνον διὰ φιλίας μὲ τὴν ἐπαρχίαν Ἀγυῖας, διότι ἐν αὐτῇ ἐπολιτεύθη καὶ ἐργάσθη ὁ Λέων Μελάς γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ κ. Σλήμαν. Ἐκεῖ λοιπὸν ὁ μακαρίτης ὁ Μελάς ἐργάσθη δι' ὅλον αὐτοῦ τὸν δνήμερον, ὅτι ὅπως ἐργάζονται οἱ πολιτευταὶ τῆς ρουτίνας. δηλ. νὰ διερίουν τὸν Γάννην καὶ νὰ παύουν τὸν Κόλια, ἀλλὰ ἐργάσθη διὰ τὰ κοινὰ τῶν ἐπαρχιωτῶν συμφέροντα. Ἐφερε μηχανήματα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς μεταξῆς. Ἐβόλας τὰς γυναικας πῶς νὰ καλλιεργῶσι καὶ νὰ πλουτῶσιν. Ἐκτίσε σχολεῖα καὶ ἐν γένει

ἠθέλησε νὰ ἐξευγενίσῃ τὴν ἐπαρχίαν διὰ τακτικῶν ἐνεργειῶν καὶ φροντίδων, ἔχον καὶ τὸν ἐν Ἀθήναις ἐλκὸν τοῦ ἀναικτόν εἰς τοὺς ἐπαρχιώτας οἵτινες ἤρχοντο δι' ὑποθέσεις. Τὸ ἔργον τοῦτο Μελάς θέλει νὰ συνεχίσῃ ὁ γυναικῶν δελφὸς τοῦ κ. Σλήμαν. Νέος μὲ ὅλα τὰ καλὰ προσόντα εἶνε εὐτύχημα διὰ τὴν Ἀγυῖαν ὅτι ἀπεφασίσει νὰ ἀφιερώσῃ τὰς φροντίδας του δι' αὐτήν. Ἀν σκέπτονται φρονίμως οἱ τῆς ἐπαρχίας Ἀγυῖας ἐκλογεῖς ὁφείλουν νὰ ἐναγκαλισθῶσι τὸν νεαρόν Σλήμαν καὶ νὰ μὴ τὸν ἀπαγορευτοῦσιν εἰς τὴν ἀρχήν. Τί καλὸ εἶδεν ἡ ἐπαρχία τῶν ἀπὸ τὰς σακαρῶν καὶ παπαρδέλλας τῶν ἐκείσεως ὑποψηφίων; Τίποτε ἀπολόγως. Πρῶτος ὁ Μελάς ἐνεκαίνισεν νέαν ὁδόν, νὰ τῶρα ὁ Σλήμαν.

Τὸν Αὐγερινὸν Ἀδερφὸν γνωρίζουσιν ἀρίστα οἱ ἐκλογεῖς Καλαμπάκας, ἀντιπροσώπευσε τὴν ἐπαρχίαν ταύτην καὶ εἰς τὴν προηγουμένην συνέδον. Ἐπαρξέε πολλὰ γενικά καλὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του δαπανῶν ἐξ ἰδίων του διὰ κοινωνικῶν ἔργων. Ἡ ἐπιτυχία του εἶνε ἀπὸ τοῦδε ἐξησφαλίσμένη.

Στέφανος Ἐπ. Δημητρίου τῶν Θηβῶν. Γίος τοῦ ἀειμνήστου Ἐπαμεινώνδα Δημητρίου πολλὰς χρηματίζοντας βουλευτοῦ. Ἐξέθικε καλὴν νῦν ἀπλῶς διὰ νὰ δειξῇ ὅτι θέλει νὰ συνεχίσῃ τοὺς πατριώτικους ἀγῶνας ἕνεκα ἐλλείψεως πολιτευτῶν ἐπιδραμῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ὑποψηφίον ἀπὸ Ναζαρέτ καὶ Καπερναοὺμ καὶ περὶ τρέχον αὐτὴν ἐπιζητούντες τὰς ψήφους. Ἡ ἐπαρχία αὐτῇ δὲν νὰ θεωρηθῇ στερωμένη πολιτικῶν προσώπων ἐργαζομένων διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου. Ὁ Στ. Δημητρίου ἐὰν θελήσῃ νὰ ἐργασθῇ καὶ συνεχίσῃ τοὺς πολιτικὸς ἀγῶνας τῆς οἰκονομικῆς του καὶ θὰ εὐδοκίμησῃ καὶ θὰ ἀγαπηθῇ.

Στέφανος Δραγοῦμης Ἀττικῆς, προσωπικὸς ὑπέρχους. Ἐχρημάτισε πολλὰς ὑπουργεῖς ἐσωτερικῶν, ἐξωτερικῶν ὁ μόνος ἱκανὸς συνεργάτης ἐν τῇ πολιτικῇ τοῦ ἀειμνήστου Τρικοῦπης καὶ ὁ μόνος ἐκ τοῦ κόμματος ἐκεῖνου ἐργαζόμενος καὶ μελετῶν τὴν ἐσωτερικὴν καταστάσιν καὶ παρακολουθῶν τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἔμεινε ἐκτὸς τοῦ κοινοβουλίου καὶ εἰσῆλθον ἐντὸς αὐτοῦ πολλὰ ἄλλα ὄντα πρὸς ζημίαν καὶ τοῦ κοινοβουλίου καὶ τῶν ἐθνικῶν υποθέσεων. Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς εὐρισκόμενος δὲν ἐπαύσεν ἐργαζόμενος. Ἐξέδωκε μελέτας περὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐνεργειῶν ἡμῶν ἐν τῇ χώρα ταύτῃ. Ἡ ἐκ τῆς βουλῆς ἀπουσία του ἀνεγνωρίσθη εὐτυχῶς παρ' ὅλον ὅς ἐλλείπει μεγίστη. Διὰ τοῦτο τὸ ὄνομα τοῦ Δραγοῦμης πρῶτον φέρεται εἰς τὰ στήματα τῶν ἐκλογῶν πίσεως πολιτικῆς ἀπογορώσεως. Ἡμεῖς δὲ μετὰ χαρὰς παρατηροῦμεν ὅτι οὐδέμια Ἡπειρωτικὴ χεὶρ θὰ ρίψῃ μακρὴν ψήφον.

Δ. Βοκοτόπουλος τῆς Σύρου, πολλὰς χρηματίζας βουλευτῆς, ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως. Ἐλαβε πολλὰς τὸν λόγον ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἠγόρευσε μετὰ πειστικότητος καὶ λογικότητος Ἀγγίλον πολιτευτοῦ. Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ οἱ ἐκλογεῖς Σύρου θὰ ἀναδείξωσιν αὐτὸν καὶ πάλιν βουλευτὴν.

Κων. Δούνης τῆς Καρυστίας, παλαιὸς φίλος καὶ συνάδελφος ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ, χρηματίζας βουλευτῆς καὶ νομάρχης. Ρήτωρ ἐκ τῶν πρώτων, πατριώτης μέχρι μακροῦ ὅστεων, χρηστὸς καὶ ἀγαπῆτος εἰς ἀλλήλων τὴν ἐπαρχίαν του. Ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ εἶται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ φίλου δημάρχου Κύμης καὶ καλοῦ ἡμῶν συμπατριώτου κ. Γ. Στεφάνου. Ὁλοκλήρου τοῦ συνδυασμοῦ τοῦτο ἡ ἐπιτυχία θεωρεῖται ἀσφαλὴς.

Φωκίων Νέγγρης τῆς Ἀττικῆς, γνωστὸς εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς Ἀττικῆς, χρηματίζας πολλὰς βουλευτῆς Ἀττικῆς καὶ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, μελετῶν καὶ ἐργαζόμενος καὶ λαμβάνων πάντοτε ἐν τῇ Βουλῇ τὸν

οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτύρῃ τὰς συμπαθείας καὶ τὴν ἐκτίμησιν ὅλων. Τοῦτου ἕνεκα μετὰ βεβαιότητος δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι καὶ κατὰ τὰς προσεχέας ἐκλογὰς θὰ τιμηθῇ διὰ λευκῶν ψήφων.

* *

Νικόλαος Ἀδέρωφ τῆς γνωστῆς πολιτευομένης ἐν Χαλκίδι οἰκογενείας, ἀνεψιὸς ἀπὸ ἀδελφῶν τοῦ ἀειμνήστου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Γεωρ. Ἀδέρωφ. Πρώτην φορὰν ἐκθίτει κάλπην, ἀλλὰ μετὰ βεβαιότητος ὅτι θὰ ἐκλεγῇ βουλευτής. Οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ Ἡπειρώται δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ προθυμοποιηθῶσι νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ὑποψηφιότητά του.

* *

Δημ. Καρατζᾶς ὑποδιευθυντῆς τοῦ λογιστηρίου τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, φίλος καλός, ἀνθρωπος μὲ καρδίαν καὶ καλὰ αἰσθήματα, ἀδελφὸς τοῦ ἄλλοτε νομάρχου Ἀττικῆς καὶ μέλος τῆς ἐγκρίτου πολιτευομένης ἐν Μεσσηνί οἰκογενείας, δὲν κατέρχεται αὐτὸς εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ τὸ ἰσχυρὸν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ οἰκογενειακὸν κόμμα ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ θεωρεῖ τὸν κατάλληλον τῆς ἐπαρχίας ἀντιπρόσωπον. Διὸ καὶ ἡμεῖς μετὰ χαρᾶς θὰ χαιρετήσωμεν τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

* *

Ἀντ. Ζυγομαλάς, ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἐκλεγόμενος βουλευτῆς καὶ δις χρηματίσας ὑπουργός, παλαιὸς γνώριμος τῶν Ἡπειρωτῶν, συμπεθερός γὰρ ὁ ἀνὴρ, οὗσης τῆς συζύγου του Ἡπειρώτιδος καὶ σύγγαμβρος τοῦ σοφοῦ Ἡπειρώτου πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου κ. Λάμπρου. Ἀκούραστος, φίλος τῶν φίλων του δι' ὅλους φροντίζων καὶ περὶ ὅλων προνοῶν. Τὸ σπῆτι πρῶταν καὶ μεσημβρίαν εἶναι κατὰ μέτρον ἀπὸ κόσμον ἔχοντα ὑπεθέσεις περὶ ὧν πάντοτε φροντίζει καὶ ἐργάζεται ὁ κύρ Ἀντωνάκης μετ' ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως. Καὶ τὴν φορὰν ταύτην εἶνε σύγουρος βουλευτῆς.

* *

Κ. Κυρίτης τῆς Κερκύρας, Ἡπειρώτης καὶ αὐτὸς γνωστός εἰς ὅλους τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, ἄξιός νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὴν Βουλὴν.

* *

Γ. Παπαδημητρίου τῶν Καλαβρύτων, φίλος καλός, νέος μὲ καλὰ αἰσθήματα; ἐξελέγη εἰς τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς καὶ τοι μόνος ἀγωνισθεὶς καὶ ἔχων ἀντίπαλον τὸν Ζαΐμην τὸ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν του καὶ τοὺς συμπατριώτας ἐπεδειχθὲν ἐνδιαφέρον ἐξησφάλισεν αὐτῷ τὴν ἐκ νέου ἐκλογὴν. Ἡμεῖς λυπούμεθα διότι εἰς Καλαβρύτα αὐδένα ἔχομεν ὅπως συστήσωμεν τὰ τοιαῦτα τοῦ φίλου κ. Παπαδημητρίου πλεονεκτήματα.

* *

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἀρτης Καραπάνος κτλ. εἶνε γνωστοὶ ὥστε περιεττῇ ἐξ ἡμῶν πᾶσα ἀναγραφή.

Ἐὰν ἐλησμονήσαμέν τινα τοῦτο προέρχεται ἐξ ἀγνοίας ἡμῶν. Ἀς μᾶς τὸ ὑπενθυμίσωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἐν μόνον ὑπομιμνήσκωμεν εἰς τοὺς ἐν Ἀττικῇ ἐκλογεῖς Ἡπειρώτας νὰ μὴ παραλείψωσι νὰ ψηφίσωσιν ὑπὲρ τῶν κ. κ. Νέστορος Στεφάνου καὶ Ν. Γιαννικώστα Ἡπειρωτῶν. Ἐκαστος δύνανται νὰ ψηφίσῃ οἰονδήποτε θέλει, οἰασδήποτε ἀποχρώσεως, δέον ὅμως νὰ μὴ παραλείψῃ καὶ τοὺς συμπατριώτας του.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος θὰ συνέλθῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Διαδόχου ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου, ἥτις θὰ καθορίσῃ πάντα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν διοργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου. — Γεγονὸς ἄξιον ἀναγραφῆς ἔλαβε χώραν προχθὲς τοῦ ὁποῦ δρᾶστης ὑπῆρξεν ὁ ἀμαξηλάτης Χαρ. Καρκόπουλος. Ὁ πρῶτος γραμματεὺς τῆς ἐνταῦθα Αὐστριακῆς Πρεσβείας Βαρώνος Γκούντελης θέλων νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐφώναξε τὸν ἐν λόγῳ ἀμαξηλάτην καὶ τοῦ παρέδωκε μίαν βαλίτσαν. Κατελθὼν μετ' ὀλίγα

λεπτὰ ἵνα εἰσέλθῃ καὶ αὐτὸς ἐντὸς τῆς ἀμάξης παρεστήρην ἐκπληκτος ὅτι ὁ ἀμαξηλάτης εἶχεν ἐξαφανισθῇ μετὰ τῆς βαλίτσας, ἡ ὁποία περιεῖχε πράγματα ἀξίας 600 περίπου δραχ. Τὸ γεγονός κατηγγέλθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἡ ὁποία συνέλαβε τὸν Χαρ. Καρκόπουλον, ὁ ὁποῖος ὑπεβλήθη εἰς ἀνάκρισιν καθ' ἣν ἠρνήθη τὴν ἐνοχὴν του. Ἐν τούτοις ἡ ἀστυνομία ἐπέμνε καὶ ἐφυλάκισεν αὐτόν, ἐκάλεσεν δὲ συγχρόνως τὸν πρόεδρον τῶν ἀμαξηλατῶν εἰς τὸν ὁποῖον συνέστησεν ὁ κ. Παπούλας, ὅτι χάριν τῆς ἔξιοπρεπείας τοῦ σώματος ἐν γένει τῶν ἀμαξηλατῶν πρέπει νὰ εὐρεθῇ ἡ κλαπείσα βαλίτσα. Προχθὲς τὴν πρῶταν παρουσιάσθη εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ὁ ἀμαξηλάτης Ν. Μαλωδάκης καὶ παρέδωκε τὴν ἀπωλεσθεῖσαν βαλίτσαν ἰσχυρισθεὶς ὅτι τὴν εὗρεν ἔξωθι τοῦ Πολυτεχνείου. — Πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην ἀπεστάλησαν τὰ ἐξῆς ποσὰ ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐν Μακεδονίᾳ. Παρὰ τῶν ἀδελφῶν Τριανταφυλλίδου ἐξ ἀγορᾶς διοργανωθείσης ἐν τῷ προτύπῳ αὐτῶν Παρθενοναγωγείῳ δρ. 2,100, παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Μεσσηνίας ἐξ εἰσφορῶν τῆς ἐπισκοπῆς του δρ. 2,000, παρὰ τῶν ἐν Βηρυττῷ ὁμογενῶν 502,25 χρ. φρ., ὑπὸ τοῦ Ἀρχαίου συλλόγου δρ. 225, ὑπὸ Π. Μπαντσίνη δημοδιδασκάλου Βεαίντης δρ. 126 καὶ ὑπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου Αὐλωναρίου τῆς Κύμης δρ. 25. — Κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πρὸς ἐνδοικίαν τοῦ ἐπὶ τῶν σφαζμένων ζώων φόρου διμοπρασιῶν κατὰ τὸ ἔτος 1905 θὰ εἰσπραχθῇ ποσὸν δρ. 1,929,000 ἀπέναντι δρ. 1,944,000 εἰσπραχθεῖσων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1904. — Ἀναχωρεῖ σιδηροδρομικῶς εἰς Χαλκίδα καὶ ἐκεῖθεν δι' ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίου εἰς Βόλον καὶ σιδηροδρομικῶς εἰς Λάρισαν ἡ Α. Γ. ὁ πρίγκιψ Νικόλαος, διευκτῆς τοῦ 1ου συντάγματος τοῦ Πυροβολικοῦ, ὅπως ἐνεργήσῃ ἐπιθεώρησιν τῆς ἐκεῖ διαμενούσης μοίρας τοῦ πυροβολικοῦ, ἀνηκούσης εἰς τὸ σύνταγμα του. — Προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν θέσεως μαθητευομένου ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Διεθνούς οικονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 150. — Διὰ Β. Διατάγματος ἀνεκλήθη εἰς ἐνέργειαν ὁ ἐν διαθεσιμότητι διατελὼν συνταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ κ. Ν. Σοφιανός. — Τὴν 10 π. μ. τῆς προχθὲς ἔδωκε τὸν νενομισμένον ὄρκον ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὁ νέος Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτ. Συνεδρίῳ κ. Ι. Ζωγράφος. Κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν παρίστατο ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός κ. Γουναράκης καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος. — Ἀπεβίωσε προχθὲς τὴν πρῶταν ἐν Φαλήρῳ ὁ ἀντιναύαρχος Γεώργιος Σταματέλλος. Ὁ μεταστάς ἦτο ἐκ τῶν πλέον μεμορφωμένων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, πολλὰς δὲ ὑπηρεσίας εἰς διαφόρους κρίσιμους περιστάσεις παρέσχεν εἰς τὸ Κράτος. Αὐτὸς εἶνε ὁ Μέγαρχος, ὅστις ἀναλαβὼν τὴν διοίκησιν τῆς θεωρητικῆς μοίρας κατὰ τὸ 1897 μετὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ὑποναυάρχου διέταξε τὸν κανονισμὸν τοῦ Ἀλμυροῦ, ὅπου εἶχον συγκεντρωθῇ τὰ τουρκικὰ στρατεύματα ἵνα καταδιώκουν τὰ ὑποχωροῦντα ἑλληνικά. Αἱ ριψεῖσαι ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν πολεμικῶν ὀβίδες ἀνετίναξαν εἰς τὸν ἀέρα τὸν στρατῶνα τοῦ Ἀλμυροῦ, ὅπου εὗρον τὸν θάνατον ἱκανοὶ Τούρκοι. Αἱ ὑπὸ τοῦ Σταματέλλου ριψαῖς βόμβαι εἰς Ἀλμυρὸν ἦτο ἡ μόνη δρᾶσις τῆς θεωρητικῆς μοίρας κατὰ τὸν πόλεμον ἐκεῖνον. Ὁ Σταματέλος γένετο τὸ 1896, ἀπογοητευθεὶς, ἐξήγγισεν τὴν ἀποστρατείαν του, ἥτις καὶ ἐγένετο τῷ 1899. Ἀπὸ τότε ἐξῆλθε εἰς τὴν ἐν Φαλήρῳ οἰκίαν του, σπανίως εἰς Ἀθήνας ἀνερχόμενος. Ὁ μεταστάς κατήγετο ἐκ Ψαρῶν, νεαρώτατος δὲ κατετάχθη εἰς τὸ ἑλληνικὸν ναυτικόν. Ἦτο τετιμημένος διὰ πολλῶν ξένων παρασημῶν καὶ διὰ τοῦ Ταξιάρχου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Σωτήρος. Ἡ κηδεία τοῦ ἀποθανόντος ναυάρχου ἐγένετο ἐκ τῆς Μητροπόλεως. Εἰς τὸν νεκρὸν ἀπεδόθησαν τιμαὶ ὑποναυάρχου ἐν ἐνεργείᾳ, ἐγένετο ἡ κηδεία του δημοσίᾳ δαπάνῃ. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν σωματῶν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν κηδείαν του καὶ τάγμα πε-

ζοναυτῶν ὑπὸ τὸν πλωτάρχην κ. Μωραΐτην καθὼς καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Ναυτικοῦ. Τὰς ταφείας τοῦ φερέσους ἀνέχον ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Β. Ναυτικοῦ, κατετέθησαν δὲ πλεῖστοι στέφανοι, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ εἰς ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ. Ὁ ναύαρχος ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου του εἶχε συντάξαι τὴν διαθήκην του. κληροδοτεῖ 250 χιλ. δραχ. εἰς διάφορα φιλανθρωπικὰ καταστήματα. Εἰς τὸν Ἐθνικὸν Στόλον τὴν ἐν Φαλήρῳ οἰκίαν καὶ 100 χιλ. δρ., εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀρύνης 50 χιλ. δρ. καὶ 6000 δρ. εἰς τὴν ἐν Ν. Φαλήρῳ ἐκκλησίαν. Εἰς τοὺς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης του κ. κ. Μεταξᾶν ἐπὶ λαρχον καὶ Ἀράπην λογιστὴν ἐγκαταλείπει ἀνὰ 3000 δρ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εἰς τὸν φίλον κ. Ἰωάννην Κουτσαλέζην γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τοῦ Σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσσης ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀργυρὸς σταυρὸς τοῦ Σωτήρος διὰ τὰς καλὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας. Συγχαίρομεν αὐτὸν διὰ τὴν διακριτικὴν ταύτην τιμὴν.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Ὁρέστης Βίλγας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Νεγίδες.

— Ἀφίκετο ἐκ Βουλγαρίας ὁ κ. Θωμᾶς Μούδας καὶ ἀνωχώρησε δι' Ἀρτσίσταν.

— Ἀφίκετο ἐκ Σερβίας ὁ κ. Χρῖστος Κολώνιας καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἀρτσίσταν.

— Λειτουργῶς τοῦ Ὑψίστου ἐκ τῶν διακριθέντων ἐπ' ἀρετῇ καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὰ θεῖα, ὁ αἰδισιμώτατος οἰκονομὸς τοῦ γειτονικοῦ μας ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καρύστης, Λουκᾶς Εὐταξίας ἀπεβίωσε προχθὲς καὶ ἐκδηύθη ἐν συρροῇ πολλοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου. Ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὑπηρετήσας ἐν πίστει τὴν ἐκκλησίαν, πλήρης ἡμερῶν, εὐδαίμων καὶ μακάριος ἐν τῷ θαλαρῷ αὐτοῦ γήρατι, ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ἡσυχος διότι ἡτύχησε νὰ ἴδῃ τὰ ἐκτετέκνα ἔχοντα ἐπιστήμους θέσεις ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ κοινωνίᾳ, τὸν κ. Ἰω. Εὐταξίαν ὑποδιευθυντὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου, τὸν κ. Α. Εὐταξίαν πρῶτον ὑπουργὸν ἐκ τῶν ὑπᾶτων πολιτευομένων, τὸν κ. Χαρ. Εὐταξίαν τέως βουλευτὴν Φθιώτιδος καὶ δικηγόρον. Διὰ τὰς πρὸς τὴν ἐκκλησίαν δὲ ὑπηρεσίας του εἶχε τιμηθῇ παρὰ τῆς πολιτείας διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Χρυστοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος.

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν ἐν Ἀθήναις

ὑποκαταστήματα ἐν Πιραιεῖ, Πάτραις
καὶ Βόλῳ.

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων(ν)πόλει

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκδοαὶς ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. — Εἰσπραξις γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοίγματα τρεχομένων λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα.

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο)ο
εἰς εἰς τρα- μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1)4 ο)ο
ζογραμμάτια » ἐξ » 3 1)2 ο)ο
πὶ ἡρώδους » ἐν ἔτος 4 ο)ο
τάκον : » 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο)ο

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμου ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκα 100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο)ο.

Ταμειντήριον. — Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4 ο)ο.